

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 152.

Trettende Session.

40de Møde.

Fre dagen den 22de November Kl. 1.

(Fortfat.)

J. Nielsen: Det er blot det i Lovfor-
slaget foreslaaede Præmiesystem, hvorpaa jeg
vil tillade mig at henlede Opmærksomheden.
Da denne Sag ifjor forelaa til Forhandling,
var jeg iblandt dem, der vilde, at der skulde
gives Landboforeningerne fri Raadighed over
de Midler, der ydes af Staten, i Forening
med hvad de selv yde, og at Amtsraadene ikke
skulde have nogen directe eller indirecte Med-
virkning i den Slags Bedrift, af hvilken efter
min Opfattelse de landoekonomiske Foreninger
maa være de naturlige Bærere. Dene An-
stuelse har jeg ikke kunnet fravige i den mellem-
liggende Tid; den er tværtimod bleven mere
bestyrket hos mig. Det forekommer mig ganske
naturligt, at naar man deler Dyrsfærner saa-
ledes, at de afholdes paa to Steder, svækker
man Interessen hos de landoekonomiske For-
eninger, og det er denne Interesse, som jeg
anseer for Hovedsagen. Jeg lægger mindre Vægt
paa den Pengesum, der ydes, end paa Maaden,
hvorpaa den bliver anvendt, og navnlig lægger jeg
Vægt paa, at man ved den kan styrke For-
eningsaanden og vække Virkelyst og Kappelyst
hos de landoekonomiske Foreninger saavel over
for hinanden, som hos de enkelte Medlemmer
i hver Forening. Jeg vil derfor tillade mig
at raade til, at man gaaer den Vej, at man
holder sig til de landoekonomiske Foreninger
som dem; igjennem hvilke man naturligt frem-
mer den Virksomhed, hvorom der her er Tale,

navnlig ved at vække Foreningsfands, Kappelyst
og Virkelyst hos dem. Derimod skulde jeg
være meget tilbøielig til at foreslaae den Sum
indskrænket, der i det Hele taget skal ydes, og
som nu er ansat til 17,600 Rbd. En halv Snees
tusinde Daler, anvendte paa den af mig anty-
dede Maade, vilde være langt at foretrække for
det større Beløb, hvis Anvendelse jeg troer
maa svække istedetfor at styrke de landoekono-
miske Foreninger, der egentlig ere de, som jeg
sætter min Lid til i denne Sag. Det var kun
dette, jeg vilde tillade mig at henlede Opmærk-
somheden paa. Forøvrigt skal jeg udtale, at
med Hensyn til Ophævelsen af Fuldbloedsfod-
det er jeg enig i, at den er ønskelig, og jeg vil
ogsaa ønske, at man vil kunne komme bort fra
det Landstutteri, der staaer omtalt i Slutnin-
gen af § 9; men skulde det ikke skee i nær-
værende Lov, saa maa man jo huske, at dette
Landstutteri kun kan vedblive at eksistere ved
Bevillinger igjennem Finantslovene, og jeg haaber
da, at man paa denne Maade kan faae det
opløst.

Gad: De Talere, der hidtil have havt
Ordet, og navnlig de første, ere jo hovedsage-
lig gaaede ud fra den Grundansuelse, at Sta-
ten bør træde til og paa en deels directe og
deels indirecte Maade støtte Huusdyravlen, og
da navnlig Hesteavlen. Da jeg nu i det Hele
taget gaaer ud fra en modsat Ansuelse, fortryder
jeg ikke, at jeg har forlangt Ordet, endskjøndt jeg
oprigtigt maa tilstaae, at jeg endnu ikke rigtig
veed, hvorledes jeg til Slutningen skal stille mig
ligeoverfor dette Lovudkast, om jeg skal stille
mig ligeoverfor det som Ven eller som Mod-